

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. P. Ignatii Qui Religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Ipris Flandrorum, 1612

3. Angitur scrupulis conscientiae morbisque tentatur, curatus diuinis reuelationibus illustratur. Memoriae eius monimentum Minoressæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45048

charitatis mysteria . Tanto denique studio appetitiones animi domabat, easque rationis subiiciebat imperio, ut sibi subtraheret illud omne quod corpus aliquo voluptatis sensu posset afficere. Quocirca licet optimam corporis constitutionem esset ei largita natura, hanc tamen tanta vitæ asperitas paucis diebus ita afflixit, ut magnam ei debilitatem attulerit.

CAPVT. III.

Angitur scrupulis conscientia morbisque tentatur, curatus, diuinis reuelationibus illustratur. Memoria eius momimentum Minoressa.

Scrupuli
qui-
bus
ange-
batur

NEquè tamen ista domandi corporis ratio tantùm vires eius extenuauit, quantùm animi ægritudo scrupulique fregerunt. Etenim quamuis omni cura totius vitæ maculas sacra confessione deleuisset, ut diximus: Deus tamen qui sic eum exercere decreuerat, ad eum penitus expiandum, tantis animi molestiis exagitari permisit, ut nec ab oratione leuamen

men

men, nec à ieiuniis, vigiliis, acerrimisque flagellis, vel alio acerbitatis genere tanto vulnere remedium vllum acciperet: quin tanta eum vis ægritudinis animi id temporis deprimebat, vt affixus solo hæreret, quasi vndis & tempestate maris oppressus. Atque illa procella tantum inualuit, vt quasi amisso gubernaculo, & omni consolatione destitutus, statuerit neque cibum neque potionem gustare (nisi de vita periclitaretur) quoad esset optatam animi pacem & tranquillitatem adeptus. Hac lege sibi indicta, septem ipsos dies omni pastu atque potu sese abstinuit, nihil interim de quotidiana septem horarum oratione, nihil de trina verberatione, nihil de reliqua exercitatione remittens. Et eam quidem inediam porrò continuasset, nisi communicato cum eo sacerdote consilio cuius in aure peccata deposuerat, is omnino id fieri prohibuisset, & cibum fumere interposito etiam obedientiæ nomine iussisset. Audiens dicto fuit Ignatius, quamuis nihil admodum de
pristinis

Septē
dierū
inedia
se ma-
cerat.

pristinis viribus decessisse sentiret. Propter quam simplicē obedientiam, & inflammatos animi motus cum diuina precatione coniunctos lacrymarumque vbertatem, eum tandem recreare Deo est visum eiusque mentem tam noua ac cælesti luce perfundere, ita animum tranquillare, tamque admirabilem ei spirituum discretionem largiri, neminem vt tanta vexaret religionis anxietas, quem non ab eodem ipse cōsultus omni molestia liberaret, Nec illud modò singulare beneficium in eum Deus contulit, sed insuper, vt suo loco dicemus, alia permagna beneuolentiæ signa monstrauit, vt illud

Tran- quilli-
quilli- tatem
tatem animi
animi obti-
obti- net,
net, discre-
discre- tionē-
tionē- que
que spiri-
spiri- tuum.

Psal. 93 Vatis vsurpare posset. *Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ latificauerunt animam meam.* Tanta porro luce Deus animum serui sui vel in his initiis collustrauit adeoque accuratum studium ipse posuit in notanda ratione, & viâ, qua idem Deus ad se regendum, & ad cumulatissimæ virtutis gloriam perducendum utebatur, vt, licet ad illud vsque tempus armorum studio fuisset dedi-

dedi-

deditissimus, & ita litterarum expertus, ut legere solum noffet & scribere; librum tamen sacrarum commentationum scripserit, doctrina caelestibusque delitiis adeo refertum, facile ut perspicui possit eum Spiritus Sancti gratia edoctum fuisse, qui quod in eo deerat scientiae doctrinaeque suppleuerit. Est enim incredibile quantum fructum ex eo libro postea ceperint qui ad sacras illas exercitationes & meditationes accesserunt, quantaque inde utilitas ad omnem ecclesiam, nec minus ad religiosas familias, quam ad alios quoscunque peruenerit. Eum librum Paulus III. Pont. Max. diligenter examinatum & expensum breui diplomate approbavit, quo cunctos ad eum legendum, animumque ad eas meditationes appellendum hortatur. Sed quia hoster Ignatius in seipsum erat durior, nec quidquam de solita acerbitate remittebat, immoderatis laboribus corporis, & perpetuis animi contentionibus victus, in grauem morbum incidit, cui interea ciues Minoreffani omnia necessaria magna caritate suppeditabant,

Librum
exerci-
tiorum
con-
scribit

bant, quorum in animis tanta vis amoris in Ignatium est impressa, ut quamuis octoginta iam anni effluerint, Minoreſſæ tamẽ exiſtet etiamnum recens & iucunda memoria, hæreantque vitæ illius monimenta non pauca. Incolæ enim & magna uſque hodie pietate frequentant ea loca in quibus ille commorari & orare conſueuerat, & eius precibus diuinã opem implo- rant. Quin etiam Ioannes Baptiſta Cardona Doct̃or & Epiſcopus Vichẽ- ſis (cuius in dioceſi Minoreſſa ſita eſt) & electus Dertudeniſis, Minoreſſæ in Eccleſia B. Lucie antea Valetudi- nario pauperum, ubi Societatis I E S V auct̃or Ignatius pœnitentiæ duxit ex- ordium, ad memoriam pœnitentiæ illius ſempiternam lapideam pyrami- dem præclara cum inſcriptione eri- gendam curauit, quam, quia res eſt ſingularis, hominũque regionis illius iudicia de ſanctitate Patris noſtri te- ſtatur, huc afferendam putauit. Eſt au- tem eiufmodi.

Pyra-
mis
Mino-
reſſæ
na
eiuf-
que in
ſcrip-
t̃o.

*Ignatio de Loyola Bertrandi filio,
Cantabro, Clericorum Societatis I E S V
parenti:*

parenti: qui anno ætatis sue trigesimo in
arce Pampelonensi cum Gallis acriter
pro patria defensione pugnavit, & ac-
ceptis mortiferis plagis iisque singulari
Dei ope curatis, incensus desiderio ad-
eundi loca sancta vrbs Hierosolymorum,
dedit se in viam voto castitatis obstrictus,
& relictis armis quæ tanquam miles
secum portarat, iisque in æde B. Virginis
Montisserrati suspensis, sacco vestitus ac
panem nudus, cœpit superioris vitæ peccata
deslere, & vt nouus Christi miles inedia,
lacrymis & oratione semetipsum vlcisci.

In memoriam tantæ rei Deique glo-
riam, honorem & splendorem Societatis
eius, Ioannes Baptista Cardona Valenti-
nus, Episcopus Vichensis, & Dertudensis
electus, pro suo in ipsius Patris sanctita-
tem atque eius ordinem amore, hunc la-
pidem hoc in loco collocandum curauit vt
sanctissimo viro, cuique vniuersa Chri-
stiana respublica multum deuincta est.
Sixto V. Rom. Pont. & Catholico Rege
Hispaniarum maximo Philippo I I.

C A-